

Sygnatura akt VI W 3642/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19-07-2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Justyna Tsaykler

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lipca 2017 roku

sprawy przeciwko **A. S.**

synowi S. i H. z domu K.

urodzonemu dnia (...) we W.

obwinionemu o to, że

w dniu 5 września 2016r ok. godz. 15.00 we W. na ul. (...), kierując zespołem pojazdów, w tym ciężarowym m-ki S. o nr rej. (...), spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że w trakcie wykonywania manewru omijania, nie zachował właściwej odległości od pojazdu m-ki M. o nr rej. (...), którego kierujący, po wyjechaniu z bramy przejazdowej przy ul. (...), zatrzymał się w celu ustąpienia pierwszeństwa pojazdom jadącym od strony ul. (...), w wyniku czego doprowadził do kolizji z tymże pojazdem, czym działał na szkodę B. T..

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw

*****

I. uznaje obwinionego **A. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 86 §1 kw i za to na podstawie art. 86§1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w sprawie w wysokości 1233,65 złotych oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 złotych.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 5 września 2016 roku około godziny 15:00, we W. na ul. (...) kierował zespołem pojazdów, w tym pojazdem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) oraz naczepą marki K. o nr rej. (...). Kierujący zespołem pojazdów poruszał się ul. (...), jadąc od strony ul. (...), w kierunku ulicy (...).

Z bramy wjazdowej na wysokości posesji przy ul. (...) wyjechała taksówka, będąca pojazdem marki M. o nr rej. (...), która zatrzymała się na chodniku, w taki sposób, że jej przód, w postaci zderzaka, wystawał na jezdnię. Kierujący M.-T. B.- zatrzymał się, żeby przepuścić pojazdy jadące od strony ul. (...), a następnie wyjechać skręcając w prawo w stronę

ul. (...). A. S. widząc pojazd T. B. wystający zderzakiem na jezdnię, zatrzymał kierowany przez siebie samochód parę metrów przed M. i zaczął trąbić.

Następnie obwiniony ruszył i w trakcie wykonywania manewru omijania nie zachował właściwej odległości od taksówki doprowadzając do uszkodzenia tego pojazdu. Zahaczył o pojazd marki M. i kontynuował jazdę trąc bokiem o czekający na włączenie się do ruchu samochód T. B..

dowód :

notatka urzędowa z przebiegu kolizji drogowej – k. 3 akt ;

protokół przesłuchania świadka T. B. –k. 7 akt;

zeznania świadka T. B. – k. 43 akt;

zapis monitoringu z kamery umieszczonej na budynku przy ul. (...) - k. 10 akt

dokumentacja fotograficzna z miejsca zdarzenia – k. 26 akt;

zeznania świadka A. P. – k. 29-30 akt;

zeznania świadka K. K. – k. 30 akt;

zeznania świadka I. G. – k. 30 akt ;

opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych-k.50-70.

W wyniku zdarzenia doszło do zarysowania tablicy rejestracyjnej wraz z ramą oraz zderzaka przedniego, a także do uszkodzenia przedniego reflektora pojazdu marki M., którego właścicielką jest żona T. B., E. B.. Zarysowane zostały także schodki prawe, zderzak przedni od prawej strony oraz obręcz prawego przedniego koła pojazdu marki S., którym kierował obwiniony. Po kolizji kierowcy pojazdów opuścili swoje samochody i zawiadomili o niej Policję.

dowód :

notatka urzędowa z przebiegu kolizji drogowej – k. 3 akt ;

protokół przesłuchania świadka T. B. –k. 7 akt .

Podstawę dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych stanowiły zeznania świadków – A. P., K. K., I. G. i częściowo T. B., które to zeznania były ze sobą spójne i wzajemnie uzupełniające się. Sąd nie doszukał się w nich żadnych nieścisłości. Tym samym zeznania tych osób zasługiwały w ocenie Sądu w pełni na przyznanie im waloru wiarygodności. Opisany przez nich w sposób stanowczy i precyzyjny przebieg zdarzenia, którego byli świadkami, nie budzi wątpliwości Sądu co do zawinienia A. S., tym bardziej iż (poza pokrzywdzonym) nie były do osoby zaangażowane w zdarzenie, a jedynie postronne osoby niezwiązane, ani z osobą T. B.), ani obwinionego i nieznające się nawzajem.

Sąd czyniąc ustalenia dowodowe oparł się również na zapisie monitoringu z kamery umieszczonej na budynku przy ul. (...) we W., które to nagranie jednoznacznie pokazuje moment kolizji pomiędzy wyżej wymienionymi. Nagrania te wraz z osobowymi źródłami dowodowymi tworzą spójny obraz przebiegu zdarzenia i w ocenie Sądu dowodzą, że sprawstwo obwinionego jest niewątpliwe. (...) te korespondują także z dokumentacją fotograficzną z miejsca zdarzenia, która pokazuje zarówno rozmieszczenie pojazdów, jak i ich uszkodzenia, do których doszło w wyniku niewłaściwego manewru wymijania, którego podjął się obwiniony.

Także powołany przez Sąd biegły z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, na podstawie dokonane analizy rzeczowego materiału dowodowego, kategorycznie stwierdził, że A. S. wytworzył sytuację zagrożenia i spowodował kolizję, gdyż kierując ciągnikiem siodłowym, podejmując manewr omijania przodu, nieprawidłowo stojącego

samochodu marki M., nie zachował bezpiecznego odstępu od omijanego pojazdu i jadąc skosem w kierunku tego pojazdu (zamiast zwiększyć dystans dzielący oba pojazdy), doprowadził do uderzenia boku ciągnika siodłowego w przedni zderzak M..

Rzeczowy materiał dowodowy pozwolił na wykluczenie tej części opisu kolizji pokrzywdzonego, wedle której przód jego pojazdu w ogóle nie wystawał na jezdnie ulicy (...), bądź wystawał niewiele (w rzeczywistości było to około 30 cm), jak również, by S. zatrzymała się od niego w odległości 10-20 metrów (w rzeczywistości było to około 0,5 metra). Przyczynienia się pokrzywdzonego do zaistniałego zdarzenia nie zmienia jednak faktu, że wyżej opisanym zachowaniem, to obwiniony stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Tym samym wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 86§1 kw.

Należy podkreślić, że nawet jeżeli jeden z uczestników ruchu drogowego wykonuje ruchy dłońmi i gestykuluje próbując przekazać coś innym kierującym (czym obwiniony próbował ekskulpować się od odpowiedzialności karnej), to kierowca dostrzegając taką próbę komunikacji, przede wszystkim winien kierować się zasadą ograniczonego zaufania i oceniać sytuację na drodze w sposób rozsądny i podejmować rozważne decyzje. W niniejszej sprawie kierujący taksówką był uczestnikiem ruchu i kierujący samochodem ciężarowym miał obowiązek samodzielnego ocenienia możliwości ominięcia taksówki. Powinien w tym przypadku umożliwić włączenie się do ruchu T. B. lub ominąć go w sposób bezpieczny (k. 70 akt sprawy, pkt 5 opinii biegłego).

Opinia biegłego jest rzetelna, jasna, pełna i zachowuje walor przydatności w niniejszym postępowaniu. Opinia ta nie zawiera wewnętrznych sprzeczności. Posługuje się logicznymi argumentami. Opinii nie można postawić zarzutu niejasności - nie można uznać jej wniosków końcowych za nielogiczne, nieścisłe lub obwarowane takimi zastrzeżeniami, iż nie można ustalić, jaki ostatecznie pogląd przyjmuje biegły, a także, że sformułowana jest tak zawile, że jest niezrozumiała, względnie, że jej wnioski końcowe nie znajdują oparcia w badaniach opisanych przez biegłego. Opinia biegłego pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do nich. Dowód z tej opinii jest przekonujący i zrozumiały dla Sądu.

Opinii nie można postawić zarzutu niepełności - nie uwzględnienia, względnie pominięcia niezbędnych czynności badawczych, co ma wpływ na jej końcowe wnioski. Znajduje ona oparcie w zasadach wiedzy i doświadczenia życiowego. Biegły odniósł się do całości materiału dowodowego, istotnego dla wydania opinii (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 1980 r., sygn. II KR 317/80, LEX nr 21883).

Sporządzona została przez biegłego z wieloletnim stażem i nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron.

Z tego względu stanowiła podstawę dokonanych przez Sąd ustaleń w zakresie rekonstrukcji kolizji drogowej.

Przy uwzględnieniu zatem treści opinii w powiązaniu z zeznaniami naocznych świadków zdarzenia i częściowo pokrzywdzonego T. B., Sąd uznał, że zgromadzony materiał dowodowy nie zawiera żadnych sprzeczności i tworzy jednolitą całość.

Nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, miejsce i czas jego popełnienia, rodzaj naruszonych elementarnych zasad ruchu drogowego, to okoliczności które Sąd miał na względzie wymierzając obwinionemu karę grzywny. Jest ona współmierna do stopnia jego zawinienia, uwzględnia jego sytuację materialną i pozwoli na osiągnięcie celów kary tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinionego, jak i w płaszczyźnie społecznego jej oddziaływania. Uzmysłowi również obwinionemu karygodność jego zachowania. Przy wymiarze kary Sąd miał także na względzie przyczynienie się T. B. do kolizji poprzez przejechanie bez zatrzymania przez chodnik i wjechanie na pas ruchu ulicy (...), którym poruszały się inne pojazdy.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 118 § 1 kpw i przepis art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw.